

Arrest

nr. 70 326 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger te zijn van Mbatu Bangolan origine en afkomstig uit Bamunka Ndop, North-West Province. U woonde met uw gezin in Bamunka waar u ook naar school ging. Uw vader werkte als dienaar voor de dorpschef van Bangolan, Fon (C.I.). Vanaf achtjarige leeftijd bracht u de zomervakantie in het paleis van de Fon door. U deelde er een huis met een vrouw genaamd (M.) en hielp overdag de vrouwen van de Fon op het veld. Toen u veertien jaar was riep de Fon u op een nacht bij zich. Hij vertelde u dat u nu zijn vrouw was, zoals uw vader en hij overeengekomen waren. U zei dat

dit niet kon waarop de Fon tegen uw wil met u naar bed ging en u ontmaagdde. Na drie weken brachten de bewakers van de Fon u opnieuw bij hem. Hij vertelde u dat u terug naar huis moest. U zette uw schoolopleiding in het internaat verder. De volgende zomervakantie verbleef u opnieuw in het paleis. Op een dag riep de Fon u in zijn appartement en zei dat u er permanent zou moeten blijven en kinderen krijgen. U wilde dit niet omdat hij reeds vele vrouwen heeft en hij hen niet onderhoudt. In 1999 werd uw moeder uit het dorp verstoten omdat ze zich verzette tegen de manier waarop de chef en uw vader u behandelden. In 2000 werd uw broer door de chef vermoord omdat hij zich eveneens verzette tegen de handelswijze van de dorpschef. U kon niet langer naar school en moest in het dorp blijven. De Fon liet u verschillende keren arresteren en naar het politiestation brengen waar u gedurende twee dagen werd gefolterd. Na uw vrijlating werd u telkens door de bewakers van de Fon naar het paleis gebracht. Die voerde rituelen op u uit waardoor u het bewustzijn verloor en hij seksuele betrekkingen met u kon hebben. U verkocht waren op verschillende dorpsmarkten om geld bijeen te sparen waarmee u in 2006 naar Yaoundé vertrok en een universitaire opleiding antropologie begon. U woonde er dichtbij de universiteit in de wijk Obili en begon een relatie met (I.B.), een dorpsgenoot die taxichauffeur was in Yaoundé. In Yaounde zond de Fon eveneens bewakers of politie naar de universiteit om u te komen halen en naar zijn residentie in Yaoundé te brengen. Na acht maanden verhuisde u van Obili naar Bonamossadi, een studentenwijk dichtbij de universiteit. Op 15 maart 2007 kreeg u een zoon van (B.) genaamd (T.B.A.). Omdat u gevolgd werd door de chef verhuisde u na een jaar opnieuw, naar de meer afgelegen wijk Damas in Yaoundé. Op 4 december 2009 ging (B.) zijn familie bezoeken in Bamunka. U werd gebeld door een vriend die u vertelde dat (B.) door de chef was vermoord. U wilde bevestiging en reisde met uw kind naar Bamunka. U kwam er op 7 december 2009 aan en ging naar het huis van uw vader. Uw vader rapporteerde uw terugkeer aan de chef die zijn bewakers zond om u te komen halen. De Fon nam uw zoon van u af en sloot u op in een kamer. Hij liet u regelmatig naar zijn appartement brengen waarbij hij u op rituele wijze bewusteloos maakte en daarna seksuele betrekkingen met u had. U slaagde erin om in uw kamer een opening maken in de muur en slaagde er na drie weken opsluiting in te ontsnappen. U keerde terug naar Yaoundé waar u hulp zocht bij een vriend van (B.). Op 9 januari 2010 reisde u per bus naar Douala waar u het vliegtuig nam naar België waar u op 10 januari 2010 aankwam. Op 11 januari vroeg u in België asiel aan. In België ontdekte u dat u zwanger bent van de Fon. U besloot het kind te houden maar twijfelt of u er ooit van zal kunnen houden.

B. Motivering

U verklaarde dat u Kameroen diende te verlaten wegens aanhoudende problemen met de dorpschef, Fon (I.C.) (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 22 juni, hierna CGVS, p. 5), die u als zijn vrouw beschouwde (CGVS, pp. 5-6) en u in uw dorp en in Yaoundé liet oppakken en verkrachtte en ook uw broer en de vader van uw kind vermoordde (CGVS, p. 8).

Vooreerst kunnen een aantal bedenkingen worden gemaakt bij uw beweerde gedwongen huwelijk met Fon (I.C.).

U verklaarde dat de Fon u op 14 jarige leeftijd opeiste als zijn vrouw nadat hij dit was overeengekomen met uw vader en al zijn rechten en plichten hiertoe had volbracht (CGVS, p. 6).

Het is opmerkelijk dat u voordien totaal niet op de hoogte was van het feit dat u zijn vrouw zou worden (CGVS, p. 6). Men zou immers verwachten dat uw vader, die het huwelijk had geregeld (CGVS, p. 5), of uw moeder, die er van op de hoogte was (CGVS, p. 6), u ter voorbereiding hierover zou hebben ingelicht. Bovendien verbleef u reeds vanaf achtjarige leeftijd in het paleis omgeven door meisjes en vrouwen die tevens bestemd waren vrouw van de Fon te worden of dit reeds waren (CGVS, pp. 5-6).

U verklaarde dat u van achtjarige tot 14 of 15 jarige leeftijd telkens de gehele zomervakantie doorbracht in het paleis. Derhalve is het bevreemdend dat u niet kan zeggen hoeveel vrouwen de Fon naar schatting heeft. Gevraagd naar de jonge vrouwen aanwezig in het paleis noemde u vier namen maar u kon niet zeggen waar deze meisjes vandaan kwamen en wat zij van hun huwelijk met de dorpschef vonden. U verklaarde dat u het er niet met hen over had maar zij er tevreden uitzagen (CGVS, p. 6). Het komt desalniettemin niet erg geloofwaardig over dat u zo weinig informatie heeft over de meisjes met wie u verschillende zomers doorbracht en u nooit met hen zou hebben gesproken over het gemeenschappelijke lot dat jullie hadden – met name het gedwongen huwelijk met de Fon.

U verklaarde dat de Fon u drie weken nadat hij u tot zijn vrouw had uitgeroepen liet vertrekken (CGVS, p. 7). Dit is merkwaardig daar uit uw verklaringen blijkt dat de vrouwen van de Fon en ook de meisjes die reeds aan hem beloofd zijn in het paleis woonden of in de andere residenties van de Fon (CGVS, p. 6 en p. 8). U verklaarde dat ze u misschien lieten gaan omdat u terug naar school moest (CGVS, p. 7). Dit is evenwel weinig waarschijnlijk daar uit uw verklaringen bleek dat zowel uw vader als de Fon geen voorstanders waren van uw studies (CGVS, p. 6 en p. 8).

U stelde dat een jaar later de Fon voor het eerst zei dat u met school moest stoppen en permanent in het paleis verblijven (CGVS, p. 8). U ging echter opnieuw naar huis en zette uw middelbare studies verder. U stelde nadien dat hij u zowel in Bamunka als in Yaounde regelmatig door de autoriteiten tot bij hem liet brengen om met u naar bed te gaan waarna hij u opnieuw liet vertrekken (CGVS, pp. 7-9). Het

komt niet geloofwaardig over dat de Fon u als zijn vrouw beschouwde en wilde dat u permanent bij hem introk maar hij u anderzijds verschillende keren liet vertrekken nadat hij u naar het paleis had laten brengen. In datzelfde opzicht is het bevreemdend dat hij nadat hij u eerst verschillende keren had laten gaan en hij u bij uw terugkeer in december 2009 onmiddellijk liet opsluiten en u daarbij waarschuwde dat het uw laatste kans was (CGVS, p. 9) en u dit maal niet koppig mocht zijn of wegvluchten en u anders net als uw broer en partner zou worden gedood (CGVS, p. 5 en p. 9).

Uit bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat uw verklaringen met betrekking tot uw beweerd gedwongen huwelijk met Fon (I.C.) niet erg overtuigend zijn.

Vervolgens kunnen nog volgende bedenkingen bij de door u aangehaalde vervolgingsfeiten worden gemaakt die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnen.

U stelde dat de Fon telkens wanneer hij u bij hem bracht met een zakje dat spreuken bevatte tegen uw hoofd tikte waardoor u het bewustzijn verloor en u zich niet langer verzette tegen seksuele betrekkingen (CGVS, p. 9). U verklaarde daarnaast dat uw broer en uw partner (B.) door de Fon werden overgeleverd aan een geheime cultus groep die hen doodde door middel van spreuken en steniging (CGVS, p. 3 en p. 9). Er dient te worden opgemerkt dat uw bewering dat magische spreuken kunnen bewusteloos maken en zelfs doden gestoeld zijn op bijgeloof en zodanig niet objectief te toetsen zijn.

U verklaarde dat de Fon u ook bleef lastigvallen toen u reeds in Yaoundé verbleef en studeerde maar volgende bedenkingen kunnen bij uw verklaringen omtrent worden gemaakt (CGVS, p. 9). Zo verklaarde u aanvankelijk dat de Fon zijn bewakers of de politie naar de universiteit zond om u te komen halen (CGVS, p. 9). Vervolgens zei u dat u van woonplaats diende veranderen omdat als er iemand zou weten dat u daar was, de bewakers van de Fon telkens zouden komen om u te arresteren (CGVS, p. 9). Aangezien de bewakers volgens uw verklaringen naar de universiteit kwamen en niet naar uw verblijfplaats (CGVS, p. 9) is het evenwel moeilijk te vatten waarom u besloot van huis te veranderen maar wel naar dezelfde universiteit bleef gaan (CGVS, p. 4 en p. 9).

Gevraagd of er effectief mensen van uw dorp in Obili woonde antwoordde u dat u dit niet wist (CGVS, p. 9). Later verklaarde u evenwel in strijd hiermee dat u ontdekt had dat er mensen van uw dorp in Obilli woonde omdat ze altijd langs uw huis passeerden (CGVS, p. 9).

U verklaarde dat uw partner (B.) in december 2009 terugkeerde naar het dorp om zijn familie te bezoeken en er werd vermoord door de Fon omdat hij had ontdekt dat jullie een relatie hadden en samen een kind hadden gekregen (CGVS, p. 3 en p. 9). In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (opgesteld bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 1 maart 2011, p. 3, punt 3.5) verklaarde u dat de moord op uw partner plaatsvond kort nadat bekend raakte dat jullie een relatie hadden. Nochtans blijkt uit uw eerder verklaringen dat de Fon reeds op de hoogte was van uw relatie met (B.) op het moment dat u nog zwanger was van uw eerste kind, dus reeds voor maart 2007 (CGVS, p.10) en het derhalve nog meer dan twee jaar heeft geduurd alvorens (B.) werd gedood. Buiten de tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen op het Commissariaat en die in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal is het bovendien niet erg logisch dat de Fon al die tijd niets tegen (B.) zou hebben ondernomen om hem dan plotseling te vermoorden, te meer daar de Fon volgens uw verklaringen ook regelmatig in Yaoundé verbleef en daar eveneens kon beschikken over bewakers en politiemannen (CGVS, p. 9).

Vervolgens verklaarde u dat u besloot zelf terug te keren naar het dorp omdat u bevestiging wilde en uw baby wilde tonen dat (B.) daadwerkelijk dood was (CGVS, p. 9). Het komt niet doorleefd over dat u net nadat de vader van uw kind vermoord was door de Fon (CGVS, p. 9) besloot om zelf naar het dorp terug te keren, waar de Fon woonde en de moord zou hebben plaatsgevonden. De moord was immers klaarblijkelijk een gevolg van het feit dat de Fon niet kon verdragen dat u een andere man had met wie u een gezin stichtte (CGVS, p. 3) waardoor u en het kind dus evenzeer gevaar liepen. Derhalve is het niet erg aannemelijk dat u het belangrijker vond om de dood van uw partner te verifiëren dan te waken over uw eigen leven en dat van uw kind. Bovendien komt het evenmin geloofwaardig over dat u daarbij naar het huis van uw vader terugkeerde (CGVS, p. 9). Uw vader was volgens uw verklaringen immers een getrouwe van de Fon die u aan hem had uitgehuwelijkt en had bijgedragen aan het feit dat u gefolterd en verkracht werd (CGVS, pp. 2-3). Uw verklaring dat u nergens anders heen kon gaan is dan ook volstrekt niet overtuigend (CGVS, p. 9). Zo had u bijvoorbeeld eerst kunnen proberen informatie te verkrijgen over de dood van (B.) bij vrienden, burens of in de buurt van het paleis. Zelfs indien u langer diende te blijven had u desgevallend in een buurdorp een kamer kunnen huren om uw onderzoek van daaruit verder te zetten.

Aldus blijkt dat ook uw verklaringen met betrekking van de vervolgingsfeiten waarvan u stelt het voorwerp te zijn geweest niet geloofwaardig zijn.

Er kan uit hetgeen voorafgaat niet besloten worden dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielrelaas neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw identiteitskaart bevat identiteits- en persoonsgegevens die hierboven niet meteen in twijfel getrokken werden. Het medische attest uitgegeven door Dr. (F.D.) (dd. 13 mei 2011) toont aan dat u zwanger bent met de bevalling voorzien op 2 augustus 2011. Het kan evenwel niet bewijzen in welke omstandigheden u zwanger werd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert aan dat zij vreest bij terugkeer naar haar land van herkomst onmiddellijk gearresteerd te worden vermits de Fon hiertoe opdracht heeft gegeven. Zij stelt dat haar leven in gevaar is bij een eventuele terugkeer. Waar de commissaris-generaal geoordeeld heeft dat haar verklaringen gesteund zijn op bijgeloof en niet objectief beoordeeld kunnen worden, betoogt verzoekster dat de zaak niet vanuit Europees perspectief mag worden bekeken. Zij benadrukt dat in haar cultuur wel waarde wordt gehecht aan bijgeloof en dat de commissaris-generaal haar verklaring dat er een zakje met spreuken tegen haar hoofd werd gehouden waardoor zij het bewustzijn heeft verloren, te letterlijk heeft opgenomen. Zij merkt op dat haar verklaringen nooit tegenstrijdig waren. De commissaris-generaal heeft geen geloof gehecht aan haar verklaringen vanuit een rationele zienswijze. Verzoekster wijst op het feit dat er bij zwarte magie evenwel weinig rationaliteit aan te pas komt. De bestreden beslissing heeft volgens verzoekster met al deze elementen geen rekening gehouden.

2.1.2. Verzoekster voert aan dat er geen discussie kan bestaan over het feit dat zij voldoet aan de criteria van het Verdrag van Genève. Zij citeert het artikel 1 van het Verdrag van Genève en past de criteria uit deze definitie toe op haar situatie.

Wat betreft de gegronde vrees voor vervolging benadrukt verzoekster dat de huidige situatie te Kameroen nog steeds zeer precair is en dat haar veiligheid er onmogelijk gegarandeerd kan worden. Zij vreest voornamelijk de Fon. Verzoekster stelt dat hij zeer veel macht heeft over haar en het hoofd is van de autoriteiten. Zij is verschillende keren voor hem moeten vluchten en bij een eventuele terugkeer zal zij gearresteerd worden vermits hij hiertoe opdracht heeft gegeven. Verzoekster stelt bovendien te vrezen bij terugkeer gedood te worden aangezien de Fon meerdere keren heeft gedreigd haar te vermoorden net zoals haar broer en haar vriend. Zij kan derhalve onmogelijk terugkeren naar Kameroen.

Inzake de vrees gegrond op een bepaalde politieke overtuiging of een etnisch conflict herhaalt verzoekster dat zij vreest gearresteerd te worden door de Fon, het dorpshef. Zij merkt op dat haar eerste kind haar werd afgenomen en vraagt zich af wat er met haar tweede kind gaat gebeuren bij een eventuele terugkeer.

Betreffende de persoonlijke vervolging stelt verzoekster dat zij sinds haar veertiende herhaaldelijk misbruikt werd door de Fon. Bij terugkeer zal zij opnieuw door hem misbruikt en zelfs vermoord worden.

Aangaande de onmogelijkheid om de bescherming van haar land in te roepen benadrukt verzoekster dat zij net het dorpshef vreest en dat hij overal banden heeft en alles kan gedaan krijgen. Zij wijst op het feit dat haar moeder haar heeft willen helpen en uit het dorp verbannen werd. Ook haar broer heeft haar willen helpen maar hij werd, evenals haar vriend, vermoord. Verzoekster vraagt zich af wie zij nog kan vertrouwen en bij wie zij bescherming kan vragen.

2.1.3. Verzoekster betoogt dat de subsidiaire beschermingsstatus haar ten onrechte werd geweigerd. Zij benadrukt dat zij vreest het slachtoffer te worden van onrechtmatige detentie, moord, ontvoeringen en mishandelingen. Zij stelt dat zij een schending van artikel 3 EVRM vreest in geval van terugkeer naar haar land van herkomst en herhaalt dat zij in het verleden reeds meermaals werd misbruikt en verkracht. Artikel 3 EVRM is volgens verzoekster dan ook reeds geschonden. Verzoekster wijst op het feit dat zij thans een vaste relatie heeft en haar kind op deze wijze minstens een toekomst heeft. Zij benadrukt dat rekening moet worden gehouden met het feit dat zij hoogzwanger is.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat

zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Waar verzoekster in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus de schending aanvoert van artikel 3 EVRM wordt opgemerkt dat artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Tevens blijkt dat de feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève *mutatis mutandis* gelijk is aan deze zoals gedaan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (verder: EHRM) bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Verzoekster brengt geen begin van bewijs bij inzake de zwaarwegende feiten die zij aanvoert in het kader van haar vervolgingsrelaas, te dezen: haar huwelijk met de Fon, haar vele arrestaties in opdracht van de Fon, de dood van haar broer en vriend (vader van haar kind) en de verbanning van haar moeder uit het dorp; dit vormt een negatieve indicatie voor haar geloofwaardigheid.

Verzoekster voert aan dat bij zwarte magie weinig rationaliteit te pas komt, doch de motivering dienaangaande betreft slechts één onderdeel van de bestreden beslissing. De commissaris-generaal heeft daarenboven volkomen terecht geoordeeld dat verzoeksters bewering dat magische spreuken kunnen bewusteloos maken en zelfs doden, gestoeld is op bijgeloof en als zodanig niet objectief is te toetsen.

De Raad stelt vast dat aangaande overige motieven die hebben geleid tot de ongeloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen geen dienstig verweer wordt gevoerd; *in casu* de vaststellingen dat:

- verzoekster niet op de hoogte was van het feit dat zij de vrouw van de Fon zou moeten worden, hoewel haar vader het huwelijk had geregeld, haar moeder ervan op de hoogte was en zij reeds vanaf achtjarige leeftijd in het paleis verbleef;
- zij erg weinig informatie heeft over de meisjes met wie zij verschillende zomers in het paleis van de Fon doorbracht en met wie zij een gemeenschappelijk lot deelde;
- de Fon haar na drie weken liet vertrekken terwijl hij haar tot zijn vrouw had uitgeroepen;
- de Fon wilde dat verzoekster permanent bij hem introk maar haar toch verschillende keren liet vertrekken nadat hij haar naar het paleis had laten brengen;
- verzoekster incoherente verklaringen aflegde over het moment waarop de Fon op de hoogte geraakte van haar relatie met Brandon;
- het niet logisch is dat de Fon gedurende meer dan twee jaar niets tegen Brandon zou ondernemen om hem dan plotseling te vermoorden;
- het niet doorleefd overkomt dat verzoekster met haar baby naar haar dorp terugkeerde omdat zij bevestiging wilde van de dood van Brandon, op die manier haar eigen leven en dat van haar kind in gevaar brengende;

- het omwille van voormelde omstandigheden weinig geloofwaardig is dat verzoekster terugkeerde naar het huis van haar vader, die een getrouwe van de Fon was, die haar aan de Fon had uitgehuwelijkt en die had bijgedragen aan het feit dat zij gefolterd en verkracht werd.

Gelet op het geheel van de voorgaande motieven, die steun vinden in het administratief dossier, en onverlet worden gelaten in voorliggend verzoekschrift, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat verzoeksters verklaringen met betrekking tot de vervolgingsfeiten waarvan zij stelt het voorwerp te zijn geweest, niet geloofwaardig zijn. Wanneer geen geloof kan worden gehecht aan het aangevoerde asielrelaas is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Voor zover de verzoekster verwijst naar de schending van artikel 3 EVRM blijkt, zoals hoger gesteld, dat artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster voert inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen andere elementen aan dan deze ten grondslag van haar asielrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS